

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Feltár 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyiltér petit sora 30 kr.</p>
---	--	--

Galgen-humor

A büntető igazságszolgáltatás sorsompói előtt lefolytatott perek számalomra méltó elitélteinek viselkedése, sokszor képezte lélektani megfigyelés tárgyát, különösen akkor, midőn a visszaeső bűnösökkel szemben kellett az igazságszolgáltatás kérelhetetlenül sújtó fegyverét éreztetni.

A bűnös, ki kellő tudatával bír jövőendő sorsának, a visszaesés eseteiben, nem mint magába szállt s kegyelmet, a vagy elnézést remélő tekintetű bírásra, hanem levetkőzve minden emberi tulajdonságot, a cinizmus eredményezte vad tréfákkal vél lelke nyomasztó terhein könnyíteni.

Lehet ez a hasonlat megengedjük könyörtelen, de feltétlenül igazságos, ha csak rövid visszapillantást vetünk is Hegyi Antal viselkedésére.

Több mint 30 esetben elkövetett némileg kánon-jog ellenes cselekményei, a schveiczi misepénzek jogtalan elsajátítása s könnyelmű elfecsérlésének gyanuja, lehetetlen, hogy nyugodt hangulatot idézzen elő életében, képtelenség lévén elgondolni, hogy az általa teremtett helyzetből nem óhajtana szabadulni. — Amde a mérhetlen hűség, a reklámszerűségig fajult sze-

repelni vágyás, oly áthidalhatlan irtóképeznek, hogy a jobb időkrei visszagondolás mellett, ma már resignációval adja meg magát sorsának, nem törődve vele, ha a sikertelen küzdelembe „a nyaka utánna szakad is.”

Ez az ember egy lélektani rejtély. Csodálatos összekeverődése az emberi jó és rossz tulajdonságoknak. Egyik pillanatban egy világfinak is becsületére való jellemvonás jelentkezik nála, a másik pillanatban már őrvongásig fokozódott indulat rettentí vissza a vele érintkezőt. Az a társaság pedig, a mely környezi, céltudatos törekvésekkel folytonosan gyengéire apellál, eltéríti szent hivatásától, s mintegy belekergeti oly tevékenységbe, a melyben mindent lehet kocsikáztatni, nyerni semmit, hanem veszteni, pénzt, becsületet, s a jövő biztató reményeit.

A ki a jó utrai visszatérés reménye nélkül megy bele oly könnyelműen mint ő, a csak háboruságot s lelki veszedelmet eredményező pártküzdelembe, az az egyén, ki nem veszthet semmit, csak az birhat oly arczátlan vakmerőséggel, hogy az irás szavai szerint a „megismert igazsággal tusakodjék,” csak annak lehet bátorsága, hogy beképzelt tényekre

támaszkodva az éj rizsporos virágaitól várható szemérmelenséggel vádolni merészeljen tisztességes embereket, közéletünk becsületes tényezőit csak azért, mert mig egyrészt pártjának tesz szolgálatot, másrészt pedig, mert a vele minden egyéni rossz tulajdonságaiban megegyező párt-hívén tegye meg a kísérletet, a „szerecsenyt fehérre mosni.”

Valóban guny az Isten nevében annak segítségéért könyörögni, a „Csongrádi Közlöny” saját nyomdájában készült 15-ik számban akkor, midőn ugyanezen számban közölt arczátlan valótlanosságok megírásában nem Isten ő szent Felsége sugallata, hanem az ördög incselkedése működhetett közre.

A „treuga Dei,” az Isten békéje, melyet a középkor vallásos fanatizmusa oly lélekemelően hirdetett, ily auspiciumok között alig lehetett volna elképzelhető, s bizonyára, ha a kulturális törekvések istápolására azon időkben hivatott zárdák, a valóban evangéliumi életet folytatott papok, az Isten nevét ily intenciókra használták volna fel, mint a milyenre Hegyi Antal könnyelműen felhasználni meri, az áhitat éppen úgy kihalt volna az emberek sziveiben, mint a

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA.

Katonavér, színészvér.

— Irta: Rózsa Miklós. —
Folyt. és vége.

Iván sietett felhasználni ezt a kedvező pillanatot. Átosont az ebédlőn és a szalónon, aztán elkezdett az őrt álló szabóleányokkal veszekedni, hogy bejuthasson valahogy a Gina öltözőjébe. Hangos kacagás hallatszott ki a hálószobából. Gina megismerte a hangját:

— Már készen vagyok a toilettimmal! Be szabad jönni! — kacagott fel ottbenn pajzán nevetéssel. A varrónót pedig — a ki már épen az utolsó bokrétákat tüzdelt fel az uszályára — kiküldte valami kifogással.

Egyedül maradtak a szobában és egy darabig merően néztek farkasszemet. Az a máskor oly vakmerő, katonás gyerek lehorasztott fővel megállt az ajtóban és nézte, nézte, egyre csak nézte azt a viruló menyasszonyt, a más menyasszonyát. Az pedig ott állt büszkén, egyenesen, mint egy sudár fenyőfa, és mosolygott, mint egy királyné, kinek fejét a legszebb korona ékesíti.

Volt is korona a fején: narancsvirágokkal ékes, örökzöld levéllel diszitett élő myrtus koszoru. A habos illuson fátylon keresztül — mely vállaira borult — látni lehetett telt idomait s ez az áttetsző szövet még ingerlőbbé tette ezt a merész decolletage-t. Nehéz, fehér bengaline selyemből szőtt menyasszonyi ruháját derékon élő myrtusöv fonta át, melyből elől, két oldalt kaczerul futottak szét az élő virág guirlandeok. A princesse-szabásu menyasszonyi ruha egyetlen diszei ezen kívül azok a kis apró myrtus bokréták voltak csupán, melyek alsó szegélyzetét és az uszályt körívben övezték. Hosszu uszályának csipkefodrai alól ki-kivillant a csikos atlaszbélés, mig elől a finom brüsszeli csipkék alól párányi selyemtopánkába bujtatott lába kandikált elő. Kezében divatos, bőségszaru alakú bokrétát tartott, melyből, mint a folyondár galyai, úgy borultak alá a myrtuságak.

Nehéz, kábitó illat terjedt szét a szobában: a haldokló virágok elröppenő lelke.

Büszkén, egyenesen, mint egy sudár fenyőfa állt ott a leány. Az a katonás gyerekek pedig nem mert a szemébe nézni. Meg-

hatotta ez a látvány, mint egy ostoba gimnázistát, és sehogy se jött az ajkára az a máskor oly könnyen kiröppenő kérdés: Gina szeretsz? . . . szeretsz . . . Csak a szemei beszéltek, melyek érdeklőn, egy vergődő lélek kétségbe esésével tapadtak reája: szeretsz? . . . szeretsz.

A leány megértette ezt a néma könyörgő tekintetet és nem várta be, mig az szavakat talál. Odament hozzá, szemébe nézett melegen, szerelmesen és egy biztató kézzoritással azt mondta neki:

— Iván! szeretlek! . . .

Menyasszonyi ruhában, myrtuskoszorúval a fején mondotta neki: szeretlek . . . örökre! — Aztán belekarolt és mosolyogva ment ki vele a lakodalmas néphez . . .

III.

Gina — a ki mindössze csak hat hete van főkötő alatt, ma már pompásan beleillett az asszonyi hivatásba. Belekóstolt abba a szerelembe, mit egyedül csak a komoly férfiak nyujtanak s rájött, hogy ez a szerelem mégis csak edesebb valami, mint az „az éretlen széptevőké.”

Iván, — mert őt tisztelte meg ezzel a hizelgő epithethonnal — végleg lekerült

mennyire elfásult, elfogult ma Hegyi Antal az igazság felismerésével szemben. —

Ámde beszéljenek a tények.

1889. év előtt, midőn e város közönsége a Hegyi Antal körében jog és egyéb fanáciosi szerepet betöltő egyének kizárólagos uralmát túrni volt kénytelen, 119 hátralékos számadás várt elintézésre, — követelekben a pótdóval együtt 50,000 frt hátralék várt rendezésre, az 1892. évi zárszámadási mérleg az előző évekkel szemben, a helypénzszedési jog jövedelme nélkül is — 5000 forint bevételi többletet mutatott. Ezen időben pedig, midőn számadások, hátralékok rendezése, a közjövdelem fokozása eszközöltetett, a helyi öszvértermészetű p e r r o n-párt, a község ügyeivel szemben csak várakozó álláspontot foglalhatott el, s illetve csak áhithatta azon pillanatot, midőn teremtményei részére megnyithatja a község jövedelmeihez hozzájutás ösvényeit, melyeket azonban sajnos! a bibliai sareptai özvegy asszony kifogyhatatlan olajos korsójának addig nem tekinthettek as önzetlen (?) hazafiak.

Hegyi Antalra baj, ránk szerencse, hogy információit a tanyáról a városházáig mezitláb jövő, a városháza kapu bejárata alatt azonban már megcsizmásodott bennvalótól szedi, mert ha esetleg az ügyiratokba tekintene be, a vagy a város bírójától szerezne adatokat, aligha volna bátorsága a valóság eljogcsavarására. Azok az ügyiratok első sorban is azt igazolják, hogy nem Turcsányi rendőrbiztos bérelte a szivattyu melletti kaszálót, hanem édes anyja, továbbá ha a ma már tisztázott tényállást óhajtaná megismerni, az Ornyik tanácsos figyelmeztető hirdetést nem Sohlya jegyző tiltotta be, h a n e m a b i r ó.

Megengedjük, hogy az illető tanácsbeli ezen első szellemi terméke

ily utoni közlésének megtagadása jog sérelem, ámde a bíró ur ezen izléstelensége s tapintatlanságáért már csakugyan nem vállalhatunk felelőséget.

Egy azonban mégis határozottan furesa, s ez az hogy Erlich Mór még a mult év november havában fizetett hasznobért, a bökényi körgát lucerna termésének vételárából. Szilber János mielőtt a pénz a pénztárba beszolgáltatott volna 100 frt sziveségi kölcsönt kapott, s a 24 óran belül beszolgáltatandó jövedelem mégis hónapokon keresztül hevert a mándli zsebben Persze hátralékok voltak, melyek kiegyenlítése nélkül nem volt szabad a pénzt befizetni. Igaz ugyan, hogy hónapok multával is a hátralék nélkül fizették be az eljáró elöljárósági tagok a pénzt, ámde azért az illető elöljárósági tagok tiszta jelleműek. Mellesleg megjegyezzük, hogy a fenntebb hivatkozott eszmátlan bennvaló ur saját eljárásának igazolására azt beszélte, hogy ő olyan földöntuli ihletségben volt midőn a pénzt magánál tartotta, hogy ezen ihletség hatása alatt remélte, a bankóknak a mándli zsebben tapasztalt melegség folytán előidézhető megsaporodását, s azért foglalt el a befizetés tekintetében várakozó álláspontot. Indoknak indok, s Hegyi Antal szempontjából, — tekintve a nemes czélt acceptabilis is.

Ki hát a sötétlelkű?

Az-e ki a dolgok ismerete nélkül gyanusít, vagy az ki hivatalos kötelességet teljesít, midőn az illetőket a bíró útján figyelmezteti, hogy a botrány elkerülése végett, ügyeiket rendezzék? Valóban sötét lelke van Hegyi Antalnak, amelyre a szentesi villanyvilágítás villany gyűjtő telepe sem képes korányt deríteni, nem talán még akkor sem, ha Schweicot, a a természet romboló ereje letörülné a földszinéről.

A hazugság diszmeleg ágya az

a repertoírról. Lekerültek a műsorról azok a hatásos scéna is, melyekkel pedig máskor oly gazdagon el volt látva s melyekkel olyan ügyesen tudott élni alkalom adtán. Gina e féle jeleneteket ma már csak akkor rendez, ha a férje nem akarja valami bálba elvinni, vagy ha például valami új ruha készítése ellen vannak elvi kifogásai. Ha valaki felemlitené előtte azt a megható esküvői jelenetet, bizony megmosolyogná önmagát, hogy akkor bolondos fővel esküdött — örökre.

De nem emlékeztetheti rá senki. Nem is tud róla senki. Az az egy, a kinek jogában állott, a kis hadnagy, a ki tehette volna, az is csak egyszer cselekedte, ugy a sorok között.

Virág bokrétát küldött neki egyszer valami hétköznapi alkalommal, hétköznapi virágokból. Csak az a pár szál hétköznapi nefelejt, mely szerényen megvonult a szingazdag virágok között, mesélt valamit a még alig elmúlt boldogságról, felejtésről szrelemről, — az is csak annak, aki meg akarta érteni.

Gina nem akarta.

— Képzeld csak apuskám, szaladt a férjéhez rettentő kétségbeeséssel — az az gretlen ficzkó még most is virágokkal ül-

döz. Sajnálom azt a szegény bolondot, — mondotta később bizonyos leereszkedő számalommal és egy kicsinylő mosolylyal kidobta az ablakon a virágbokrétát.

Aztán leült az íróasztalhoz és levelet irt neki, melyben kijelenti, hogy „nagyon boszantja ez az egész dolog s kéri, hogy kimélje meg ezután az eféle kellemetlenségekétől, mert ez a széptevés még a húságának sem hizeleg.“

A levélben ugyan, a hol Ivánról volt szó, mindig nagy betűvel irta az „Ő“-t, — (felhívás keringőre!) — hanem azelőtt, mielőtt póstára adta, büszke és önérzetes hangon olvasta föl a férjének, mint valami győzelmi proklamációt. És olyan kedvte léssel simogatta meg utánna a férje tüskés rőtbarna szakálát, mintha ez lenne az ő megszokott és legkedveltebb foglalatossága.

A katonás gyerek pedig mikor elővasta a biztató kikosarazást, nem szólt egy szót sem, hanem nyugodtan összehajította a levelet és akkor minden nagy „Ó“ daczára félvállról azt mormogta: gombház! Aztán, mint a ki dolgát jól végezte, rágyújtott egy cigarettára és füttyölni kezdte a Ta-ra-ra bumm-dié-t.

A katonavér sem rosszabb a színészvérnél.

1000 frtnyi készpénz s megfelelő váltó fedezet mellett hozatott gyorsajtóval készített „Csongrádi Közöny“ 15-ik számában a kiérdemülésre erőszakolt II. bíró fegyelmi ügye is, példás következetességgel ferdítették el. — ugyanis ez a jó ur nem holmi papiros anyagok kiszolgáltatásának megtagadásaért, általa különben nem is használt kiutasító kifejezésekért helyeztetik hivatalos nyugalomba, hanem azért, mert a község jegyzőjét a város kertjéből hozatott rózsafák jogtalan eltulajdonításával vádolta, s ez a vád aiptalannak bizonyult, mert a járvány kórház felszerelésének ellenszegült, s a város ház kapuja alatt előljáró társai ellen duhajmódra gyalázatos kifejezéseket használt, a főszolgabíró rendeletét miben sem vette, annak többszörös idézésére meg sem jelent, s végre mert Takács Erzsébetet bírói hatáskörét túllépve jogtalanul letartóztatta. Ezen a közadminisztráció szempontjából, meg nem engedhető, s a fegyelmi vizsgálat során minden irányban bebizonyított eselekmények teljesen indokoltá teszik, hogy az az ember ki a hivatalos ügyködés terén összeférhetetlen, Hegyi Antalba bizakodva önféjű makacs gyanusító, ne foglaljon helyet az előljárók között, hanem érvényesítse a Hegyi Antallal annyira rokon ezen lelki tulajdonságait mint magán ember s a helyi perronpárt vezér férfia a majdan bekövetkezendő politikai küzdelemben teljesen szabadon, azonban Hegyi Antaltól éppen nem függetlenül. Az életmód ily kivánatos változása esetében azután nagy lelki megnyugvásul szolgál az illető férfinak, hogy Csongrád város szolgálatában több mint 8 évet töltött el mint tőkegazda, számadásait egy a kaptafától elvonta s a váci állami fogházban megjavított egyénnel készítette as 1886. évben, ezen évviznyomású diósgyőri papírra irt 1874. évi keletű, több rendbeli nyugták felhasználásával, továbbá, hogy az 1849-iki hazafias fogság elszenvedését, nem a dicső szabadságharczban tevékeny részvétel, hanem egy menekülő katonarvos hősies agyonveretése tette indokoltá. Nyugodjék tehát békében, legyen könnyű neki az élet terheinek elviselésére, mert alattvalói ugyis meg akarják tagadni a szolgálatot.

„Nagy elmék találkoznak“ mondja a példabeszéd, s így mi sem természetesebb, hogy a két rokon lélek a balsorsban vigasztalja egymást, egyik felett már meghúzták a lélek harangot, a másik pedig igazi galgen humorról várja az időpontot, midőn az enyészet meglebegteti felette holló szárnyait, s mig ez bekövetkezik, miután sorsát előre látja, mi sem természetesebb mint az, hogy visszaeső bűnösök példájára, inkább szánalmat mint megvetést érdemlő humorjával, kábitja el önmagát, s bopiszkolni igyekszik azokat, kikre az ő piszkolódásai mi hatással sem lehetnek, s kiket az ő ócsárlásai csak becsültebbé, tehetnek. — Hagyjuk tehát szegényt humorizálni . . . . .

Tekintetes Szerkesztő ur!

Bevégeztetett. A mint megírtam, hogy tüzelünk, tüntetünk és szónoklunk, az a mai nap meg is történt. A polgári házasság megszavazásának öröme vasárnap este izopozás 600—700 főnyi néptömeg gyűlt egybe. Miután puskaporunk nem fogyott el, ágyú lövés jelezte az ünnepi díszmenet kezdetét, zászlókkal, fáklyákkal, zeneszóval és „hymnus” éneklésével indult meg a menet a „kántor fia” vezetésével, a kivilágított főútezen, melynek végén Tábit és Fekete házaihoz átkötött nemzeti zászló zsinórján lampionok díszeltek. Innét a menetet a Wekerle induló mellett a „legő-tétebb parokhia épületéig, a hol a kivilágított ablakban csak egy szomorú rózsátó hervadozott búsan. Laczó Gergely képviselő éltette közben közben a királyt, a miniszteriumot és a polgári házasságot; szavaira zúgó éljenek viszhangoztak. A körmenet befejezte után a „kántor fia” szónokolt, hogy a római pápától apostolságot nyert róm. kath. magyar király szükségesnek tartotta a polgári házasság megszavazását; s ha ő mint apostol tudja, hogy vallásával ez nem ellenkezik, úgy mi ha legnagyobb katolikus és legnagyobb magyar embert a királyt követjük, csak hazafias kötelességünknek teszünk eleget s távol van az, hogy mi a vallásunk ellen tüntetünk. Az eljénnek többször közbe szakított szónoklatot tüzijáték és bankett követte, mely csak az éjféli utáni órákban ért véget. Hiába rugdalódza ak a rossz akaratu kapeza irodalmi-irok, láthatják most, hogy községünk értelmisége és polgárai óriási többsége tüntet a kivívott eszméért; mi most belátja, hogy diadalra jutása a nemzetnek csak hasznára fog szolgálni. Ugy legyen!

teljes tisztelettel,
Főföldy Mihály.

UJDONSÁGOK

— **Uj misés pap.** ifj. Piroška István egri egyházmegyei felszentelt áldozó pap, ma d. e. 10 órakor, a helybeli r. kath. plébániai templomban mutatja be első áldozatát. A felszentelt fiatal lelkész a köztisztviselőben álló Piroška-család rokonszenves tagjai, a ki tanulmányait a helybeli polgári iskola négy osztályában kezdte meg s azután gymnasiumban folytatta. Szívvel üdvözljük a fiatal szentatyt és hivatásához sok szerencsét kívánunk.

— **László napja.** Nagyszámu rokoni barátai és őszinte tisztelői körében ünnepelte nevenapját kedden este, városunk egyik érdemes és köztisztviselőben álló polgára: Laczó bácsi! (Érsd: Draskovits László.) Mert hát ő az egész város „Laczó bácsija” s ebből világosan kitetszik, hogy mennyire szereti mindenki. A vendégszeretet és szíveségben páratlan névnap voltak annyian, akár egy megyei gyűlésen. Diktók, poharzás és vidán tánc után kivilágos reggel távoztak a vendégek el — szókva! Mert onnan nehéz a — szabadulás! Mi is szívből kívánjuk. „Isten őrösse soká — Laczó bácsi!” . . .

— **Amiben ők utolérhetlenek.** A serház zugi folyam meder áttöltésére vonatkozó tervek alapján a gazdasági választmány elhatározta, miszerint az áttöltési munkálatot a csongrádi országgyűlés elismert tevékenységű földmunkások mellőzésével olasz dígók által teljesített. A forma szerűség szempontjából megtartott árlejtésen aztán tényleg 23 kr. köbméterenkénti egységi ár mellett, egy olasz vállalkozó kapta meg a munkát azon utasítással, hogy abba haladéktalanul belekezdeni tartozik. — Nagyszék Pál csongrádi lakos azonban határozott jogsérelmet találva a gazdasági választmány ezen példátlan eljárásában, az árlejtést követő nap reggeli órájában pót ajánlatot nyújtott át a választmány elnökeinek, a melyben 700 forint biztosítéki összeg be tételével 21 kr. egységi ár, esetleg szabály szerűen megtartandó árlejtésen még olcsóbb

ár mellett is vállalkozott a munkát teljesíteni. A f. évi június hó 23-án megtartott választmányi ülésen tárgyalván Nagyszék Pál ajánlata daczára a több oldalról felhangzott pártolási felszólalásoknak figyelembe nem vétetett, valószínűleg ezen indokból, mert a munkálat már előre haladott állapotban van. — Mint jellemző tény, feljegyezni kívánjuk, hogy a formászerű árlejtés eredménye sem a választmány sem a gazdasági közgyűlés jóváhagyásától nem tétetett függővé, 12 órán belül az eljárás jog erőssé vált, s daczára hogy utóajánlótól el nem fogadta, a feltételekben kimondva nem volt, Nagyszék Pál ajánlatát valóban jellemző módon utasították el. Felháborító az eset annál is inkább mert mint értesültünk a dígók a munkát köbméterenként 12—15 kr. egységi ár mellett adták ki csongrádi lakos társainknak, s így az idegen földmunkások átlag 8 kr. tisztán haszonnal dolgoznak köbméterenként. Hi már annyira szeretik a közérkölcös szösztyár javítókai a megakarítás elveit hangoztatni, kérdjük, hogy miért nem készítették el a munkát házilag midőn a túl a tisztán szívetelő töltési munkálatok miatt, elegendő munkást lehetett volna alkalmazni. Valószínűleg azért, mert a helyi perron párt lelki vezére „Páduai szent Antal” tiszteletvédszentjeit, s ez elég indok arra nézve, hogy a nagy olasz egység iránti rokonszenvedést ily aton is dokumentálhassuk. Valóban gratulálunk ezen nagy horderejű elhatározásához a gazdasági választmánynak annál is inkább, mert mint hallottuk az ellenőrzést a „szűz özvegység” társulatának alelnöke teljesíti.

— **Jönnek a színészek.** Pesti Iliász Lajos a kecskeméti színház igazgatója, kiváló jó erőkből szervezett társulatával körünkbe érkezik és kedden megkezdte előadásait a népkerti színpadon. A jó nevű igazgatót, ismeri városunk színpártoló közönsége. Már több éven keresztül, a nyári évadban felkeresett bennünket társulatával és mindenkor megnyerte a közönséget, mert művészi színvonalon álló társulatával a színi irodalom legújabb és legjobb darabjait kifogástalanul adta elő. Az igazgató által kiadott jelentésből tudjuk, hogy a színtársulat 22 műszaki és 34 működő tagból áll és saját zenekara van. A társulat tagjai közül kedves ismerőseink a Halasi-pár, kik már évek óta kedvencei a közönségnek; O. Kiss Juli, Gyöző Lajos, Tukorai számottevő jó színészek. Petric Agnes; N. Bodrogi Lina; a Liezenmeyer nővérek; Delli Lajos; Nógrádi János és R. Nagy Gynláról sok jót hallottunk és úgy tudjuk, hogy mindenütt megnyerték a közönség rokonszenvét. Azt hisszük, városunk közönsége támogatni fogja e jeles társulatot. A bérletek eszükzésével a társulat titkára, Damány Albert van megbízva. Bemutatóul Konti legújabb és nagyhirű operettje: A Cziterás kerül színe. Bérletben; Az 5-ik pont, A libapásztor, A kis alamuzsi, Boszorkányvár nagy operettek; Rafael, Dr. Váradi nagyhatású drámája és még több jeles színmű kerül színe.

— **Megálj Turcsányi, nem választunk meg!** Szemfüles rendőrbiztosunk, a helyett, hogy kizárólagos felügyeletet teljesítene a város belterületén s különösen a parochia környékén, hogy annak magasztos esendje istentelen szabadelvű tüntetésekkel ne zavartassék meg, kiterjeszté a szolgáltatást a város külterületére is s barangolása közben találkozott több rendbeli szénás kocsikkal, melyek az egyedül üdvözítő helyi perron párt kegyelméből a bokrosi pusztán a bikák részére fentartott kaszáló m-g nem felezett fű terméséből, rakodtak meg öt kocsira való takarmánnyal s szállították részben a városba, részint a tanyára. Rendőr biztosunk feljegyezvén ez éjszakai szállítványosok neveit, nyomban jelentést tett s azon pártatlan kijelentést nyerte, hogy az „esetről ne szoljon semmit”. A rendőr biztos szót fogadott s nem mondta meg az illetők neveit — mindenkinek. — Mi ugyan tudjuk s ezuttal csak azért nem áruljuk el, nehogy szegény Turcsányit megfenyegessék azzal, hogy többé

nem választják meg. Ajánljuk ez esetet a tisztelt majszter szerkesztő ur szíves figyelmébe. . . . . Hogy pedig ne soká törje felszentelt fejét az illetők kiletén, hát meg sugjuk hogy a széna szállítók K. I. és F. B. J. oszlopos helyi perron pártiak voltak.

— **Tiszába halt.** Még csak 8 éves volt Nagypál Miska elemi iskolai tanuló, aki m. hó 25-én reggel az iskolából nem hazafelé tartott, hanem a Tiszapartjára ment játszani. Vig kedvvel m szöztü lábveskált a kubikgödör vizébe és gondtalanul lépdögélt min lig beljebb. Egyszer csak elmerült, uszni nem tudott és ott lelte sirját az iszapos vízbe.

— **Hatalmaskodó pártvezér.** A „Hock-párt” egyik hatalmas vezére a napokban azzal fenyegette Turcsányi Lajos derék rendőrbiztosunkat, hogy az esetben: ha visza nem vonja Forgó Imre kiérdemelt II od bírák ellen tett feljelentését, hát nyomban elcsapatja. Ezuttal kíméletből elhalgatjuk az illető fe fuvalkodott hatalmaskodó pártvezér nevét, de egyuttal kijelentjük, hogy az esetben: ha az illető pártvezér ur terrorizálási kísérleteivel felnem hágy, legközelebb kíméletlen kritikán fogunk gyakorolui viselt dolgai felett. Ezyntul becses nevét is nyilvánosságra fogjuk hozni, hogy bemutathassuk a nagy közönségnek, a t. „Hock-párt” vezéregyéniségeinek pártatlan és igazságos eljárását. Mert hiszen éppen ők azok, a kik pártunkat folytonosan bünpalástolással vádoltak és ime — a t. pártvezér ur, hogy egy előjáró bün-it elpalástolhassa, nem riad vissza a terrorizálástól sem.

— **Megunta az életét.** Rég óta beteges volt és sokat szenvedett Hajdú Rókusné sz. Góg Veronika asszony s igen valószínű, hogy betegsége következtében ba állott elméazavar adta kezébe a kaszából készített dohányvágó kést, melylyel a szerencsétlen asszony nyakát elvágta. A gyorsan alkalmazott orvosi segély sem volt képes életét megtartani, mert rövid idő alatt elvérzett és meghalt.

— **Megadta neki.** Szegény Lantos Antal volt II. bírák nem is álmodhatta volna hogy az 1876. évben tehát még azon időben midőn nem is lakott Csongrádon. Práznovszky Sándor volt polgármesteri fogalmazó által elsikkasztott megyei közmunka váltáság hitrálékért őt vonja felelősségre, Hegyi Antal nyomlász- szerkesztő- iparos plébános ur. Tanulhatott ezen esetből Lantos Antal, hogy nagy nevű druzsája azon szilárd fellevevényben van, midőn „pákuicizról” van szó, hogy ha már sikkasztás, az annak elkövetéséhez csak is pákuiciznak van előjoga, no meg hogy mindenki úgy szokott elszámolni mint bizonyos lelki atya a sveiczi mise pénzekeiről. Oh boldog Hock Nepomuk! mily nagy kijelentésed megy teljesedésbe ezen esetről is, „könnyebb lévén hazuyi mint kapaanyi”!

— **Jönnek a huszárok.** A Kecskeméten állomásozó 13-ik huszár ezred egy divíziója a f. hó 7. én usztatási gyakorlat tartása céljából városunkba érkezik. Az usztatásra alkalmas hely meg szemlélése végott tegnap reggel egy szakasz érkezett ide. Ezt a hirt különösen ajánljuk azoknak a figyelmébe, a kik szívesen gyönyörködnek a nyalka huszárok látásában

NYILTTÉR. *)

A „Csongrádi Közlöny” 1894. évi 15. száma a következő ujdonságot hozta az említett vasárnapon:

„Az intelligencia tüntet. Pnteken hire futott a városban, hogy az intelligencia tüntetni fog a polgári házasság és a Wekerle-kormány mellett. Azaz hogy tüntetni akart már esütörtökön este is, de akkor egy hatalmas zápor ép utközt elmosta az intelligenciát, melynek egyik vezértagja különben belről is erősen el volt ázva. És csakugyan kevéssel kilencz óra előtt jött az intelligencia tüntetni a plébánia templom és a paplak elé s miután itt kilármázta magát, s zene szó

*) E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk

mellett éltette a polgári házasságot meg Wekerlét, elvonult az intelligencia. De uram — Istenem, mitéle intelligencia volt ez? Vezérekül szerepeltek Frank Zoltán, egy korbélykedése miatt állásától függesztett polgári iskolai tanító, Beliczai Tamás elemi iskolai tanító, ki az ivásban méltó párja Frank Zoltánnak és Bozó Mihály állásából kicseppent városi levéltáros, tehát mindannyi szemenszedett mákvirág. Lehetek vagy tizenketten a zeneszóra összaerődött gyermekcsoporton kívül, mely szám ugyan a tüntetésre kevés volt, de a flaskóra épen elegendő.

Erre vonatkozólag van szerencsém az alábbi „Nyilatkozatot” közzé tenni.

Nyilatkozat.

Alólírottak kinyilatkoztatjuk, hogy Frank Zoltán polg. isk. tan. ur, a polgári házasságnak a főrendiház által történt megszavazása öröme június hó 22-én a szünidőn körünkben időző tanuló ifjúság által rendezett tüntetésnek egyáltalában „semminemű rendezője” nem volt, „sőt abban részt sem vett.” Mert nevezett tan. ur annak megkezdése előtt jóval körünkben vacsoráját elköltve Reiner Zsigmond ur társaságában csak akkor távozott el nézőnek, mikor már a tüntetés javában állott.

Sőt előtte való nap — június 21-én az eső miatt sikertelenné vált tüntetésben sem vett részt, mert Kornis Károly mérnök urra várakozott, s az időközben megeredt zápor a kaszinóba szorította, mielőtt az utcára léphetett volna, a tüntetést rendezőket követni.

Csongrád, 1894. június 28-án.

Gröber György

m. kir. adó tiszt. tart. honvéd hadnagy.

Dr. Dékány Béla

gyakorló orvos, tart. honvéd orvos.

Reiner Zsigmond

tart. közös hadsbg. hadnagy, dohánybevéltő tiszt.

Dr. Nagy Sándor

ügyvéd.

Sohlya Gyula

I. jegyző.

A fenti nyilatkozat alapján természetesen fogja találni a t. közönség s megbocsátja nekem azt a reám kényszerített kijelentést, hogy: „az idézett újdonság íróját szemtelen, pimasz, hazudozó hitvány fráternek jelentem ki, s azt fentartom, míg állását meg nem czáfolja a nyilvánosság előtt.

Csongrád, 1894. június hó 29.

Frank Zoltán,
polg. isk. tan.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó laptulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

Magyarország.

Teljesen független politikai napilap.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

HOLLÓ LAJOS dr.,

orsz. képviselő.

REGCEL az ország legtovább eső részeiben is már az olvasó kezeiben van.

A *Magyarország* politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításaival az *összes lapokat megelőzi.*

A *Magyarországból* a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az aznapi összes kül- és belföldi eseményeket, kimerítő tőzsdéi tudósításokat stb. stb.

A *Magyarország* eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségéért és önállóságáért és szembe száll minden *korruptióval* és közéletünket minden visszaéléstől megtisztítani törekszik.

A *Magyarország* független minden hatalomtól, minden magánérdektől, senkinek

alárendelve nincs, s így álláspontját nyíltan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben.

A *Magyarország* ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma *folgytonosan fejlődve és megerősödvé* áll jövőben is a *közönség szolgálatára.*

A MAGYARORSZAG ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre . . . 14 frt. kr.

Félévre . . . 7 „ — „

Negyedévre . . . 3 „ 50 „

Egy hónapra . . . 1 „ 20 „

Szerkesztőség: VIII. ker., Fhg Sándor-
uteza 2. sz. Kiadóhivatal: IV. ker.,
Rostély-uteza 2. sz. 2—3

Több ezer elismerő nyilatkozat.

Gróf Esterházy Géza-féle

cognacgyár részvénytársaság
BUDAPESTEN.

Teljesen befizetett részvénytőke 640,000 korona.

az osztrák magyar birodalom egyik legnagyobb cognacgyára.

A destilláló gépek évenkénti feldolgozás képessége

1 millió 752 ezer liter bor
ESTERHÁZY COGNAC

tiszta borból idegen anyagok hozzákeverése nélkül készült és ezért az orvosi céloknak megfelel.

FÖRAKTÁR CSONGRÁDON:

Bagossy József urnál. 2—20

Diszoklevél, aranyérem és diszkerezzettel kitüntetve.

LEGELEKELŐBB ORVOSI TEKINTÉLYEKTŐL AJÁNLYA.

TELJESEN BEFIZETETT RÉSZVÉNYTŐKE 640000 KORONA.

CSAK

ZACHERLINT

tessék kérni, mert ez a legbiztosabb és a leggyorsabb irtó szer mindennemű rovarok kiirtására. Semmi sem szólhat előnyösebben mellette, mint az, hogy nincs több olyan rovarirtó szer, melynek hatását tizenkétszer nem múlhatja felül a „Zacherlin.” Mindig csak pecsételt üveggel tessék kérni, melyen a „Zacherl” név van.

Ára 15, 30, 50 kr. 1 frt, 2 frt. A „Zacherlin” takarító 30 kr.

Kapható helyben:

Bagossy J. és Bagossy G. kereskedő uraknál.